

Άγιος Νικόλαος Βελιμίροβιτς: Ο θάνατος και η ζωή εξαρτώνται από τη γλώσσα

[Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Άγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς](#) / [Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες](#) / [Ορθόδοξη πίστη](#)

Φωτο: [awakengr.com](#)

Φωτο: [awakengr.com](#)

Αυτό δεν επιβεβαίωσε ο Κύριος όταν είπε ότι οι άνθρωποι θα δώσουν λόγο κατά την Ημέρα της Κρίσεως για κάθε αργολογία τους; Δεν είπε σαφώς: «Από τα λόγια σου θα δικαιωθείς και από τα λόγια σου θα καταδικασθείς» (Ματθ. 12, 37); Όποιος δικαιωθεί θα λάβει τη ζωή. Όποιος καταδικαστεί θα λάβει τον θάνατο. Βλέπετε, επομένως, ότι η ζωή και ο θάνατος είναι στη δύναμη της γλώσσας; «Αν κάποιος δεν κάνει σφάλματα με τα λόγια, αυτός είναι τέλειος άνθρωπος και ικανός να χαλιναγωγήσει όλον τον εαυτό του» (Ιακ. 3,2).

Το ανεξερεύνητο μυστήριο των λέξεων είναι πράγματι μεγάλο και η επιρροή των λέξεων δεν μπορεί να μετρηθεί ή να αξιολογηθεί. Σήμερα τα λόγια των ανθρώπων μπορούν να μεταφερθούν με τεχνητά μέσα (τηλεπικοινωνίας) από τη μία άκρη του πλανήτη στην άλλη. Ένας λόγος που προφέρει μια γλώσσα στην Αμερική μπορεί να ακουστεί από ένα αυτί στην Ευρώπη. Δεν είναι αυτό μία «προσομοίωση», τρόπον τινά, του τα πάντα ενωτιζομένου Θεού;

Ω! αδελφοί μου, δεν μπορούμε τίποτε να ψιθυρίζουμε εδώ στη γη, που να μην το ακούσει ο ουρανός. Ο κάθε λόγος μας φθάνει ενώπιον της τάξης των αγγέλων του Θεού. Ο άδης δέχεται κάθε κακό λόγο μας και τον διατηρεί ως εγγύηση του αιωνίου θανάτου μας και ο Παράδεισος δέχεται κάθε καλό λόγο μας και τον διατηρεί ως εγγύηση της αιωνίου ζωής μας. Πράγματι, η σοφία της Παλαιάς Διαθήκης μας μιλά και μας θυμίζει ευκαίρως αυτούς τους λόγους. Θάνατος και ζωή εν χειρί γλώσσης.

Ω! Κύριε και Σωτήρα μας, Αΐδιε Λόγε του Θεού, βοήθησέ μας να χαλιναγωγούμε τη γλώσσα μας, ώστε αυτή να μην μιλάει ανώφελα, προς καταδίκη μας. Βοήθησέ μας να εκφράζουμε με τη γλώσσα μόνον όσα είναι σύμφωνα με το άγιο θέλημά Σου και ωφέλιμα για την αιώνια σωτηρία μας στην αθάνατη ζωή.

Σοι πρέπει πάσα, δόξα, τιμή και προσκύνησις εις τους αιώνας των αιώνων. Αμήν.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, Ο Πρόλογος της Αχρίδος, Ιούνιος, εκδ. Άθως, σ.163-164)